

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10T/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010467
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8814010467.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kopinu a prísediacich U. O. a X. W., proti obžalovaným 1./ ml. Y. F., nar. XX.XX.XXXX vo B. K. I., trvale bytom K. Z. XXX, okres Vranov nad Topľou a 2./ ml. X. F., nar. XX.XX.XXXX vo B. K. I., trvale bytom K. Z. XXX, okres Vranov nad Topľou, pre spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. októbra 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaní :

- 1.) ml. Y. F., nar. XX.XX.XXXX vo B. K. I., trvale bytom K. Z. XXX, okres Vranov nad Topľou,
- 2.) ml. X. F., nar. XX.XX.XXXX vo B. K. I., trvale bytom K. Z. XXX, okres Vranov nad Topľou,

sa uznávajú za vinných, že

dňa 10.4.2014, v čase okolo 12,00 hod. v obci K. Z., okres Vranov nad Topľou, na chodníku v blízkosti predajne rozličného tovaru llas nachádzajúcej sa neďaleko budovy obecného úradu pristúpili k maloletému Y. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorému Y. F. povedal slová: „Daj nám nejaké peniaze, lebo ťa zbijeme“, kde takto poškodený zo strachu im vydal sumu 1,- Eur a následne obvinený ml. X. F. udrel poškodeného rukou po líci a ml. Y. F. ho kopol nohou do zadnej časti tela, čím svojím konaním nespôsobili maloletému Y. F. žiadne zranenia, avšak spôsobili mu škodu na majetku 1,- Eur,

t e d a

spoločným konaním proti inému použili hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchali čin na chránenej osobe - dieťati,

č í m s p á c h a l i

spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

ml. Y. F.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona mu súd určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

ml. X. F.

Podľa § 94 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 44 Trestného zákona, súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/104/2016 zo dňa 29.07.2016, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.11.2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou na tunajšom súde obžalobu na obžalovaných ml. Y. F., nar. XX.XX.XXXX a ml. X. F., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol naposledy v tejto trestnej veci dňa 22.09.2015 tak, že obžalovaných uznal vinnými pre spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa §20 k §188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na §139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom ml. Y. F. podľa § 94 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 44 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou dňa 04.03.2015 pod sp. zn. 12T/182/2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov s probačným dohľadom, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný a ml. X. F. podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcej, ani priťažujúcej okolnosti, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona mu súd určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody na 2 roky.

V dôsledku podaného odvolania obžalovanými, Krajský súd v Prešove rozhodol Uznesením sp. zn. 5To/3/2016 dňa 16.02.2016 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd vo svojom uznesení, okrem iného uvádza, že súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 15.05.2015 bez splnenia podmienky ustanovenej v § 247 ods. 1 Tr. poriadku, v dôsledku čoho dôkazy vykonané na tomto hlavnom pojednávaní nemožno považovať za procesne účinné. Obž. ml. Y. F. bolo predvolanie spolu s obžalobou doručované poštou, ktorá zásielka sa vrátila súdu dňa 05.05.2015 s vyznačením, že zásielka bola uložená na pošte dňa 22.04.2015 po márnom opakovanom pokuse jej doručenia, o čom bol obž. ml. Y. F. upovedomený, čo plynie z textu uvedenom na doručovanej zásielke. Ďalej odvolací súd uviedol, že podmienky na vykonanie hlavného pojednávania dňa 05.05.2015 by boli splnené iba v tom prípade, pokiaľ by obž. ml. Y. F. súhlasil so skrátením lehoty na prípravu hlavného pojednávania. Doručovanie predvolania a obžaloby jednou zásielkou nemožno totiž rozčleniť na dva samostatné doručovacie úkony. Odvolací súd ďalej považuje za procesne neúčinné aj ďalšie dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2015. Konajúci súd totiž vykonával dokazovanie aj prečítaním a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, v rámci ktorého prečítal aj znalecký posudok z odboru psychológie a výpoveď mal. svedka Y. F.. Tento zistený postup v dokazovaní nemá oporu v § 269 Tr. poriadku. Ak aj chýba v zápisnici o hlavnom pojednávaní označenie ustanovenia § 269 Tr. poriadku, podľa ktorého konajúci súd postupoval pri vykonávaní listinných dôkazov, odvolací súd toto zistenie nepovažoval za podstatnú chybu konania, keďže pre čítanie listinných dôkazov procesný predpis neustanovuje splnenie osobitných podmienok, ako je to v prípade dokazovania prečítania znaleckého posudku, či svedeckých výpovedí. Ďalej uviedol, že procesný predpis ustanovuje pravidlá na vykonanie znaleckého dokazovania a to v § 268 Tr. poriadku.

Za splnenia týchto zákonných podmienok mohol konajúci súd prečítať znalecký posudok, pokiaľ by si vyžiadal súhlas od prokurátora a obžalovaných. Keďže tento súhlas nežiadal, tretiu podmienku k vykonaniu znaleckého dokazovania bez prítomnosti znalca nemal splnenú. Obdobná situácia nastala aj pri vykonaní dôkazu prečítaním výpovede maloletého svedka Y. F.. Výsluch maloletého svedka je možné prečítať na hlavnom pojednávaní aj bez splnenia podmienok uvedených v § 263 Tr. poriadku, pričom osobu, ktorá bola pribraná k výsluchu, sa podľa potreby vypočuje na správnosť a úplnosť zápisnice alebo na spôsob, akým bol výsluch vykonaný, ako aj na spôsob, akým vypočúvaná osoba vypovedala. V prerokovanej veci mal. Y. F. bol 25.06.2014 vypočúvaný za prítomnosti rodiča Y. F. a psychológa PhDr. W. W., ktorá bola pribratá do konania ako znalkyňa uznesením z 25.07.2014. Z tohto úkonu sa vyhotovil aj zvukový a obrazový záznam v zmysle § 135 ods. 3 Tr. zákona, ktorý je súčasťou spisu a ktorý vykonaný ako dôkaz na hlavnom pojednávaní nebol. Aby konajúci súd mohol opierať svoje skutkové zistenia aj o výpoveď mal. svedka, je potrebné aby zvukový a obrazový záznam vyhotovený z výsluchu tohto svedka sa stal súčasťou dôkaznej situácie zabezpečenej v súdnom konaní, čo znamená postupovať podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku. Ak sa tento autentickjší spôsob zaznamenania výsluchu maloletého svedka ako dôkaz vykoná na technickom zariadení, v tom prípade už nie je potrebné čítať zápisnicu o jeho výsluchu a ani vypočúvať prítomnú osobu na spôsob a okolnosti výsluchu tohto maloletého svedka. V ďalšom poukázal odvolací súd aj na nesprávny postup konajúceho súdu, ktorý po vykonaní jednotlivých dôkazov neumožnil obžalovaným mladistvým, aby sa k nim vyjadrili, ale možnosť vyjadriť sa k nim dal prokurátorovi a obhajcovi obžalovaných. Týmto postupom došlo k ukráteniu práv obžalovaných na obhajobu, keďže právo vyjadriť sa osobne k vykonaným dôkazom im plynie z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. poriadku. Toto právo nemôže za obžalovaného uplatňovať obhajca. Obžalovaný preto musí dostať možnosť osobne sa vyjadriť k vykonávaným dôkazom v súdnom konaní a jeho prejav má byť zaznamenaný v zápisnici o úkone súdu, vrátane prejavu vôle, že toto svoje právo nechce využiť. V ďalšom Krajský súd v Prešove uviedol, že okrem toho rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané súdom zákonným spôsobom, preto skutkové zistenia nemajú oporu v zákonne zabezpečenej dôkaznej situácii a sú nejasné a pochybné.

Vzhľadom na uvádzané skutočnosti vyplývajúce zo zrušujúceho uznesenia a vyslovený právny názor krajského súdu tunajší súd opätovne vykonal pojednávanie a doplnil dokazovanie.

Na hlavnom pojednávaní prokurátor opätovne predniesol obžalobu zhodne s jej písomným vyhotovením na č. I. 102.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný ml. Y. F. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu v obžalobe kladú za vinu. Obžalovaný ml. X. F. uviedol, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní opätovne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, zákonnej zástupkyne obžalovaných, poškodeného, svedkov, listinnými dôkazmi, vykonal dôkaz premetnutím zvukovo-obrazového záznamu z výsluchu mal. poškodeného Y. F.. a zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ml. Y. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že žije iba s matkou a ďalšími 5 súrodencami, vrátane brata X.. Keď mal 11 rokov otec od nich odišiel. Otec s matkou zosobášeni neboli. Okrem nich má ešte nevlastnú sestru, ktorá je dospelá a žije už sama. Študoval na SOU P. vo B. za automechanika, ale v 1. ročníku štúdium nechal. Odvtedy už neštudoval nikde. Nikde nepracuje. Nemá žiaden príjem. Psychiatricky, ani na žiadnu závislosť liečený nebol. V ďalšom sa výpoveď obžalovaného zhodovala s jeho výpoveďou z predchádzajúceho hlavného pojednávania zo dňa 02.09.2014 na č. I. 20. Na otázku prokurátora uviedol, že si nepamätá, či najprv išiel do obchodu on, alebo či sa najprv stretol s Y. F.H. ml. Nevie, prečo po ňom chcel F., aby mu kúpil energetický nápoj, možno preto, že energetický nápoj by mu asi nepredali. Tento energetický nápoj išiel kúpiť on. Nepamätá si presne, koľko peňazí mu dal, bolo to pár centov. Nevšiml si, kto sa pri nich v tom čase nachádzal na mieste, kde boli s F., bol tam len on, jeho brat a mal. F.. Na otázku prokurátora, keď dával mal. F. keksík, či bol pri ňom aj jeho brat, uviedol, že áno. Keď mu dal predmetný keks išli domov. On s bratom ku ním domov a Y. F. sám k sebe domov. Išli opačným smerom. F. poznal z videnia. Nepamätá si, či bola na mieste nejaká ďalšia osoba. Čo sa týka pána W., vo výpovedi zo dňa 02.09.2014 obžalovaný uviedol, že tam bol aj W., ale obžalovaný teraz tvrdí, že toto on určite neuviedol. Napísali to tam asi podľa toho, čo povedal brat.

Na ďalšiu otázku prokurátora, či došlo voči maloletému F. z jeho strany vtedy dňa 10.4.2014, v čase okolo 12,00 hod., v obci K. Z. k nejakému fyzickému útoku uviedol, že nie a ani zo strany brata X.. S mal. F. sa bavili iba ohľadom toho keksa, čo mu kúpil. Ďalej uviedol, že z jeho strany alebo zo strany jeho brata nepadli vtedy voči mal. F. také slová, ktoré by mali charakter vyhrážky. Po kúpe keksu sa mu žiadne ďalšie peniaze nezvýšili. Na otázku predsedu senátu, koľko peňazí mu dal mal. F. na kúpu energetického nápoja, resp. keksíka, obžalovaný uviedol, že nevie, pár centov. Za všetky peniaze, čo mu mal. F. dal, kúpil predmetný keks. Nič nekúpil ani sebe, ani bratovi X.. Na ďalšiu otázku predsedu senátu uviedol, že bol raz stíhaný, ale nepamätá si za čo. Brat dovtedy asi nebol. Konkrétne značku energetického nápoja, ktorý kúpil nevie. Mal. F. ho jednoducho požiadal a to konkrétne slovami: „aby som mu išiel kúpiť energetický nápoj,“ lebo jemu nepredajú.

Obžalovaný ml. X. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyrastal bez otca, otec od nich odišiel, keď mal 16 rokov. Teraz žije v spoločnej domácnosti s mamou a súrodencami. Má 6 súrodencov. Má ešte jednu nevlastnú sestru, ktorá je už dospelá a žije samostatne. Študoval na Odbornej škole v W., učil sa za murára. Skončil ju v 2. ročníku, lebo nemal na autobus. Odvtedy nikde neštudoval. V ďalšom sa výpoveď obžalovaného zhoduje s výpoveďou z prípravného konania na č. I. 22-26 z 02.09.2014. Ďalej uviedol, že psychiatricky, ani na žiadnu závislosť liečený nebol. Nepovažuje sa za závislého na alkohole, ani na iných psychotropných látkach. Vypije si vtedy, keď niečo oslavuje. Na otázku prokurátora, aby opísal skutočnosti, ku ktorým malo dôjsť v čase skutku uviedol, že nepamätá si. Trvá na svojej výpovedi, ktorú urobil na polícii dňa 02.09.2014. Nepamätá si nič. Sú to už 4 roky. Na otázku, či sa v roku 2014 poznal s mal. F., uviedol, že sa vôbec nepoznali. Po prečítaní jeho výpovede zo dňa 02.09.2014 na otázku prokurátora uviedol, že si nevie spomenúť na skutočnosti a udalosti, ktoré sa mali vtedy udiať. Spomína si, že jeho brat išiel mal. F. kúpiť energetický nápoj, ale kúpil mu keks, lebo mu nevyšlo. Brat mu povedal, že mal. F. mu dal 30 centov. S mal. F. sa v ten deň nerozprával. Ďalej uviedol, že nedošlo k fyzickému napadnutiu mal. Y. F.. S mal. F. sa stretli naproti llasu. Na otázku prokurátora, či má nejakú vedomosť, že by sa niekto v ten deň iný vyhrážal mal. F., odpovedal, že nie. Myslí si, že mal. F. požiadal práve jeho brata o kúpu energetického nápoja, lebo jemu by ho nepredali. Pri predajni sa nachádzal preto, lebo išli si kúpiť s bratom Y. energetický nápoj. Aj si ho kúpili. Aj on, aj Y., čiže boli dva nápoje. Každý platil svoj nápoj, on za neho zaplatil asi 80 centov. Na ďalšiu otázku prokurátora, či sa niekto okrem nich nachádzal na tom mieste, uviedol, že nie, pričom vo výpovedi zo dňa 02.09.2014 uviedol, že pri predajni stál aj Q. W.. Na túto skutočnosť obžalovaný uviedol, že nevie si presne na všetko spomenúť, ako to bolo a kto tam bol. Po kúpe keksu všetci išli domov. Nie rovnakým smerom. On s bratom jedným smerom a F. iným smerom. Na otázku predsedu senátu, akú značku, resp. druh energetického nápoja ich požiadal mal. F., aby mu kúpili, uviedol, že nevie, jemu nedával kupovať. Na ďalšiu otázku uviedol, že on spolu s bratom si v Jednote kúpili energetický nápoj značky Blackhorse. Ďalej uviedol, že nevie, koľko stál keksík, on ho nekupoval. Nevie, či bratovi z F. peňazí nejaké zvýšili, brat mal svoje.

Svedok - zákonný zástupca poškodeného Y. F. st. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že on sa s obžalovanými nestýka, zdravia si serus - serus, žiaden vzťah s nim nemá. Sú z jednej obce. S ich matkou sa nestýka vôbec. Ak tak, tak sa náhodne stretnú v obchode. V ďalšom svedok vypovedal zhodne, ako v prípravnom konaní z 29.05.2014 na č. I. 28-33. Ďalej uviedol, že z Anglicka sa vrátili, žije na adrese K. Z. XXX, okr. Vranov nad Topľou. Od nového roka sa mu črtá práca v Nemecku, kde by mal chodiť v turnusoch na 20 dní a za každým týždňom doma. Na otázku prokurátora aby popísal okolnosti, ktoré sa mali udiať dňa 10.4.2014, v čase okolo 12,00 hod., v obci K. Z. voči jeho mal. synovi Y. uviedol, že v tom čase robil s Q. W. na obecnom úrade v K.K. Z.. On mu povedal, či vie o tom, že obidvaja bratia F. mu bijú chlapca a že zobrali od neho peniaze, že on to videl pri červenej búde pri llase, jak išiel chlapec do školy. Červená búdka bol taký obchod, ale už je zrušený. Toto je pravda a na nej trvá. V. W. uviedol aj konkrétne mená F. a to Y. a X., alebo tak nejak sa volajú. Ďalej uviedol, že W. popísal, ako mu zbili syna, že jeden mu mal dať po pysku a druhý kopnúť do rici. Ale nevie, ktorý čo. Už si presne nepamätá, ktorý čo, lebo je to už dlho. Nevie, ktorému konkrétne dával peniaze, ale jak išiel do školy, tak už ho čakali obaja pri llase. Na otázku predsedu senátu, že to, čo vypovedá, vie len sprostredkovane od Q. W., alebo aj od iných ľudí, ak od iných, tak od koho, alebo to aj on videl na vlastné oči, uviedol, že on to nevidel. On to len počul od Q. W. a manželka doma pritlačila syna, tak syn povedal, že áno. Že zobrali od neho F. peniaze a že ho uderili. Ďalej uviedol, že po tomto už bol pokoj, syn už sa viac nestážoval. Syn nespomínal, ani aby sa pred týmto skutkom malo stať niečo podobné. Na otázku prokurátora, koľko mal jeho syn dať F. peňazí uviedol, že 1 euro. Uviedol, že mu Q. W. povedal, že F. si kúpili čučo a jeho synovi kúpili keksík. Ďalej uviedol, že si nespomína na to, čo uviedol vo výpovedi zo dňa 29.05.2014, keďže vtedy uviedol, že aj pred týmto incidentom mal dať Y. F. facku jeho synovi, keď s ním jeho syn

nechcel hrať futbal. Na otázku obhajcu, od koho sa dozvedel, že jeho syna fyzicky napadli, uviedol, že od Q. W.. On vtedy so W. robil na obecnom úrade. Ten mu povedal, či vie o tom, že bratia F. bijú jeho syna. Povedal mu, že o tom nevie nič. Obhajca poukázal na rozpor vo výpovedi svedka s jeho konfrontáciou s Q. W. z prípravného konania a to z 26.09.2014, kde uviedol, že na otázku vyšetrovateľa W., či videl nijaké násilie páchané počas skutku voči maloletému F., tento odpovedal, že nevidel žiadne násilie, ani že by niekto tam niekoho bil. Svedok k tomu uviedol, že potom on nepovedal tak a na polícii vypovedal inak. On sa k tomu vyjadriť nevie. Na obecnom úrade W. povedal, že F. jeho chlapca bijú. Nerozumie tomu, čo za konfrontáciu, či za výpoveď mu obhajca číta. Na otázku predsedu senátu, či jeho chlapec je nejak mentálne postihnutý odpovedal, že rozumovo je trochu pozadu. Povedali im, že teraz má 15, ale hlavou je tak na 13-14 rokov. To znamená, že hlavou je tak dva roky pozadu. Na ďalšiu otázku, keď v roku 2014 došlo ku skutku a jeho chlapec mal 11 rokov, vedel, čo je to energetický nápoj a či pil vtedy jeho syn, alebo teraz zvykne piť nejaké energetické nápoje, uviedol, že vtedy nevie, či vôbec energetické nápoje boli. Až keď pošli do Anglicka v roku 2015 a v roku 2016 sa vrátili domov, až po návrate domov začal piť energetické nápoje, aj to len také detské. Nevie povedať ani značku, o čo ide. Svedok to nepije, lebo to má od doktora zakázané. Pokiaľ vie, v Z. to predávajú v takých žltých plechovkách.

Svedkyňa B. F. - zákonný zástupca a matka obžalovaných na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaní sú jej synovia. K obidvom synom má dobrý vzťah. Obaja vyrastajú bez otca. Pokiaľ ide o poškodených, s F., si myslí, vychádza normálne, keď sa stretnú v dedine, pozdravia si, aj maloletý F. jej pozdraví. Pracuje ako opatrovatelka jej matky a je evidovaná na ÚPSVaR ako uchádzačka o zamestnanie. Na otázku prokurátora, či má nejakú vedomosť ohľadom skutku, ktorý sa mal stať 10.04.2014 okolo 12:00 hod. v K. Z. a je to predmetom pojednávania, uviedla, že nevie, či to bolo v ten deň, alebo v deň nasledujúci, ale prišla za ňou matka maloletého Y. F.. Pýtala sa jej, či vie niečo o tom, že jej synovia sa mali stretnúť s jej synom Y. F. a čo sa tam stalo. Povedala jej, že nevie nič, jej synovia vtedy doma neboli. Ona tam vtedy narozprávala veľa a povedala, že bude volať políciu. Povedala jej, že keď sa jej synovia vrátia domov, tak sa ich opýta, o čo ide. Uviedla, že pani F. bola nervózna a vravela jej, že nech si deti vychovej. Presne si nepamätá, čo ona rozprávala, povedala toľko, že jej synovia mali obťažovať jej chlapca. Že to videl W. a sú na to svedkovia. Ďalej uviedla, že nepamätá koľkokrát, ale veľakrát jej v tom období apríl 2014 zavolať riaditeľ základnej školy pán O., že sú neustále problémy v škole so synmi a že jej syna Rastislava dostane do ústavu. Išlo tam ale o to, že nech nastal v škole akýkoľvek problém, či sa zlomilo pravítko, alebo sa zatrhla mapa, zo všetkého vždy obvinili jej synov. Riaditeľ O. fyzicky bil jej synov, dokonca raz remeňom zbil syna X.. Vyhrážal sa, že mal známych vyšetrovateľov a na druhý deň po tomto incidente tam naozaj aj priamo prišli nejakí vyšetrovatelia z Vranova. To nie je hliadka OOP Z Slovenská Kajňa, ktorá by tam mala prísť. Mimo školy v tomto období jej synovia kupovali kusovky cigarety v dedine od Rómov a fajčili. S tým nesúhlasila a upozorňovala ich na to. Aj preto, že peňazí vtedy doma nazvyš nebolo. Žiaden z nich vtedy alkohol nepil, iné výchovné problémy s nimi vtedy nemala.

Svedkyňa Q. F. st. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako učiteľka v ZŠ K. Z. pre prvý stupeň ZŠ. V ostatnom sa od jej výsluchu v prípravnom konaní nič nezmenilo. Svedkyňa vypovedá zhodne k osobe ako v zápisnici z 03.10.2014 č. I. 56-58. Na otázku prokurátora, v akom vzťahu bola v apríli v roku 2014 s maloletým Y. F., uviedla, že vtedy s ním už nebola vo vzťahu, keď sa stal skutok, ale rok predtým ho učila. Bola mu triedna učiteľka iba jeden rok vo štvrtom ročníku, to je bezprostredne pred skutkom. Žiak Y. F. bol integrovaný. To znamená, že to bol žiak s poruchami učenia. On mal mentálnu poruchu, čiže bol zaradený do špeciálnej triedy. Nakoľko ich bolo málo, tak na ten jeden rok bol začlenený do jej triedy. Ona mala vtedy tretiakov. Vtedy boli spolu s F. spolu u nej v triede štyria takíto žiaci s mentálnou poruchou. Nemala vedomosť o tom, že by mal byť maloletý F. obeťou trestného činu lúpeže, nakoľko sa to dozvedela až pri vyšetrovaní a bolo to mimo školy. S problémami sa jej maloletý Y. nezdôveroval. Na otázku predsedu senátu, či mal podľa nej Y. F. ml. sklon k fabuláciám, klamanu, k skresľovaniu skutočností a vymýšľaniu si príbehov, uviedla, že až takú bujnú fantáziu nemal. Klamal o tom, že napríklad si zabudol úlohy, alebo že sa nepripravil do školy. Oni bežne klamú. Nebol by schopný vymyslieť si až taký príbeh. Na rozpor vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 03.10.2014 uviedla, že ona sa už aj predtým čudovala prečo ju volali ako svedka, keď ho už ani vtedy neučila. Nevie si spomenúť, či mu bola jeho triednou učiteľkou, keď malo dôjsť k skutku, to je v apríli 2014. Ona sa totiž to o skutku dozvedela, až keď ju zavolať policajť na výsluch, čiže až v tom októbri 2014. Aby to uviedla na správnu mieru, keď sa stal skutok v apríli 2014, F. triedna učiteľka bola, ale o skutku sa dozvedela až pri výsluchu na polícii 03.10.2014, to znamená až nasledujúci školský rok 2014/2015, kedy mu už triedna učiteľka nebola.

Svedok Q. W. na hlavnom pojednávaní po zákonných poučeníach uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu so žiadnou z procesných strán. Je na predčasnom starobnom dôchodku, poberá starobný dôchodok. Býva na adrese K. Z. XXX s manželkou a dvoma dcérami. Psychiatricky liečený nebol, ani na závislosť od alkoholu, ani iné omamné látky. Nie je držiteľ zbrane, ani zbrojného pasu. Na otázku prokurátora, či vie o okolnostiach skutku zo dňa 10.04.2014, ktorý skutok je po právnej stránke kvalifikovaný ako zločin lúpeže, z ktorého sú obžalovaní F. a ako poškodený vystupuje mal. Y. F., odpovedal, že bol v nesprávnej chvíli na nesprávnom mieste. Popíjal si pívko pri llas obchodíku. Bol tam sám. Videl, ako mal. F. dával peniaze prítomnému obžalovanému X. F.. Potom prišiel cigánčik - mal. F. a začal plakať. Plakať začal po hodine, keď išiel za otcom. Jeho otec vtedy robil na obecnom úrade na VPP. On pri tom obchodíku nevidel nič viac, len toľko, že cigánčik im dal peniaze a oni mu za to kúpili ošče. Na otázku predsedu senátu, aby uviedol, na základe čoho im mal. F. tie peniaze dávať, či sám ich poprosil, aby mu kúpili keksík a dal im peniaze, alebo oni si tie peniaze od neho pýtali a či tam boli aj vyhrážky z ich strany, keď im peniaze nedá, odpovedal, že nie, on také nič nepočul. On len videl, že mu dal mal. F., X. F., 1 či 2 eurá a on mu pošiel kúpiť ošče. Nevidel, ani nepočul, že by si F. od neho peniaze pýtali, alebo sa mu dokonca vyhrážali, keď im peniaze nedá. Pri poškodenom stal X. F., pričom on od nich stál pár krokov. Obžalovaní s poškodeným nerozprávali. Na otázku prokurátora, čo sa dialo potom, keď sa vrátili obžalovaní a dali keksík poškodenému, uviedol, že on tam vtedy nebol. Predtým dopil pivo a išiel preč. Akurát, keď X. F. vychádzal z obchodu, on išiel preč. Na otázku predsedu senátu, či bol poučený súdom o trestných následkoch krivej výpovede, nakoľko dnešná výpoveď je odlišná, než všetky výpovede doposiaľ a či ho niekto navádzal vypovedať nejakým spôsobom, či už nejakou hrozbou alebo bez nej, odpovedal, že áno, trestnoprávných následkov krivej výpovede si je vedomý a nikto ho nenavádzal, ani mu nehrozil vypovedať nejakým spôsobom. Je to už odstup času a takto si to pamätá. Prokurátor uviedol, že svedok sa na chodbe zhováral s obžalovanými pred týmto hlavným pojednávaním a na jeho otázku, kde odišiel mal. Y. z obchodu, svedok odpovedal, že išiel domov, a potom išiel k otcovi. Lebo potom on išiel do zbrojnice, bol koordinátor jeho otca na VPP, dával im benzín, kosačky a podobne. Akurát vtedy mal voľno. On a mal. F. išli do zbrojnice každý zvlášť. Mal. F. tam prišiel po ňom. On tam išiel preto, že mal jediný kľúče od zbrojnice a otváral a zamykal ju. Na otázku, na čo došiel mal. F. do zbrojnice, uviedol, že s otcom tam dačo rozprávali. On sa ich na to nepýtal, o čom sa rozprávajú. Nepamätá sa ohľadne toho, čo sa malo stať pri obchode medzi mal. F. a bratmi F. a či sa neskôr rozprával s otcom F. st., nakoľko sú to už roky dozadu. Bolo tam viac ľudí. Trestné oznámenie v tejto veci za poškodeného F.H. nepodával a nepamätá si na túto skutočnosť, že by ho podal on. Nevidel pred tým obchodom, kde boli mal. F. a obžalovaní, či tam došlo k nejakému fyzickému násiliu, či už z jednej alebo druhej strany. Ďalej uviedol, že nepočul, že by sa niekto medzi sebou hádal, to bol iba zlomok sekundy, keď sa to udialo. Uviedol, že mal. Y. vybral peniaze asi z kapsy, mal ich v ruke, keď ich dával X. F.. Nevie, čo bolo potom, nakoľko išiel preč. On sedel na rohu obchodu, na zemi, na betóne a oni boli tak, že zľava bol X. F. - od školy a mal. F. bol na ceste. Y. F. bol na chodníku. Ďalej uviedol, že najprv bol pri obchode X. F., a potom prišiel cigánčik, ako zo školy, alebo skadiaľ a dal mu peniaze. Y. F. bol hore na chodníku, ktorým sa ide do obchodu. Bol to zlomok sekundy, nezachytil, aby Y. F., ale aj X. F. cigánčikovi dačo hovorili, keď prišiel. Prokurátorka poukázala na zápisnicu o výpovedi svedka Q. W. z 18.09.2014 (č. I. 48-52), kde došlo k rozporu výpovede svedka na hlavnom pojednávaní. K týmto rozporom svedok uviedol, že on si to presne nepamätá, sú to už roky dozadu. Uviedol, že nezbili ho. To jedine musel cigán povedať. On nikdy nevidel, aby F. mal. F. zbili. Nevidel ani to, koľko peňazí mal maloletý dať obžalovanému, či euro, či dva. On tam len bol moment sekundy, nič si na ňom nevšimol. Ani ho nebili, ani nič. Na otázku predsedu senátu, či videl, aby 10.04.2014, v čase okolo 12:00 hod., pri predajni llas v K. Z., bratia F. pristúpili k mal. Y. F. a Y. F. mu povedal slová: „Daj nám nejaké peniaze, lebo ťa zbijeme ?!“ uviedol, že nič také nevidel, ani nepočul toho dňa. Na ďalšiu otázku, či videl, aby dňa 10.04.2014, v čase okolo 12:00 hod., v K. Z. pri predajni llas, po vyhrážkach, obvinený ml. X. F. udrhel poškodeného mal. Y. F. po líci a mal. Y. F. ho kopol nohou do zadnej časti tela, uviedol že nie, nič také nevidel.

K predmetnej výpovedi svedka Q. W. zákonná zástupkyňa B. F. uviedla, že svedok bol ovplyvňovaný otcom maloletého Y. F. st. Išlo len o to, urobiť zle jej synom, vyhodit' ich zo školy, riaditeľ školy p. X. O. si chcel na nich niečo nájsť. Nebola žiadna lúpež, nič sa nestalo, neprišla na miesto žiadna hliadka polície. Až neskôr, domov k nám prišli po chlapcov policajti a zobrali ich preč, že majú vypovedať. Takisto prišli po p. W. do roboty a zobrali ho preč, že má vypovedať a hovorili mu, že má povedať toto a toto. V. W. vypovedal, že mojim chlapcom nechce nič zlé, ale takto to bolo. Teraz je z toho úplne vyplašený, že musí chodiť po súdoch a vypovedať.

Súd vykonal dokazovanie premietnutím obrazovo-zvukového záznamu - CD z výsluchu mal. Y. F. z prílohy č. 1 pripojeného spisu ČVS:ORP-171/1-VYS-VT-2014 a to na technickom zariadení. Záznam bol vyhotovený vylisovaním policajtom maloletého, vyšetrovateľom PZ - kpt. Mgr. V. R. - pri jeho výsluchu zo dňa 25.06.2014.

Zo záverov znaleckého posudku č. 7/2014: PhDr. W. W., W.I. XX, Prešov, odbor psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, vyplýva, že osobnosť maloletého poškodeného Y. F. sa javí ako extrovertovaná, emočne stabilná, v správaní so známami zautomatizovaného správania, ako aj submisivity v určitých situáciách, až pasivity. V komunikácii nevie dostatočne v niektorých situáciách vyjadriť svoje túžby, zdráha sa, úroveň sebaznania je nižšia, správanie je v rozhodujúcej miere determinované okolnosťami. Intelektové schopnosti sa nachádzajú v hraničnom pásme mentálnej retardácie. Mierne znížená je schopnosť riešiť problémy, chápať vzťahy, myslieť abstraktne. V správaní sú prítomné znaky mierneho oneskorenia, správanie maloletého je však ešte v prevažnej väčšine situácií primerané veku, vývinovému obdobiu, v ktorom sa nachádza. Zrelosť je v dôsledku znížených intelektových schopností oslabená. Maloletý je schopný správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežitú udalosť. Hodnovernosť maloletého je pomerne dobrá, primeraná intelektovým schopnostiam, snaha skresľovať výpoveď nie je prítomná. Maloleté dieťa tak, ako je pre tento vek typické, funguje v skupine, ktorá jedná ako celok, dáva spoločne najavo i odmietanie a to sa v tomto prípade deje, maloletý k osobám obvinených sa správa odmietavo, skupina, ktorej je maloletý súčasťou, si ich k sebe nepripustí. Osoby obvinených hodnotí podľa zjavných prejavov, ich prejavy sú mu nepríjemné. Mimo skupiny má z nich strach.

Zo zápisnice o trestnom oznámení (č. I. 1-4) vyplýva, že dňa 16.04.2014 došlo k spísaniu trestného oznámenia, ktoré podal Y. F. a dňa 24.04.2014 došlo k spísaniu trestného oznámenia, ktoré podal Q. W..

Zo zápisnice a odpise o preverke výpovede na mieste svedka Q. W. (č. I. 62-63, 64-65) vyplýva, že miesto úkonu sú komunikácie v obci K. Z., v blízkosti miestnych potravín Ilas. Potraviny sa nachádzajú v blízkosti obecného úradu. Poblízku sa nachádza miestny park, základná škola. Pri priebehu úkonu svedok ukázal na miesto, kde sedel v čase skutku, ďalej na smer, odkiaľ šiel poškodený F.H.. Ďalej detailne poukázal na miesto, kde prvýkrát uvidel obžalovaných. Svedok poukázal na miesto, kde F.R. pýtali peniaze od mal. F.. Predmetný priebeh úkonu bol zhotovený aj pomocou fotografií č. 1 až č. 5. Výsledkom preverky bola skutočnosť, že svedok W. jasne v priestore ukázal jednotlivé miesta súvisiace so spáchaným trestným činom. Fotodokumentácia (č. I. 66-69) bola vyhotovená kriminalistickým technikom Q. Z. za OR PZ - OKP - Vranov n/T. pri preverke výpovede svedka W. na mieste.

Zo správy Obce K. Z. vyplýva, že obžalovaní sa správajú problémovo, páchajú drobné delikty. V rodine chýba pozitívny vzor, autorita. Bývajú len s matkou, otec býva v Čechách s družkou. Ich sociálna situácia je veľmi zlá.

V charakteristike žiaka Y. F. zo Základnej školy K. Z. je uvedené, že žiak bol konfliktný, šikanoval mladších, nerešpektoval autority. Slovné a fyzicky napádal spolužiakov, svojvoľne opúšťal budovu školy, poškodzoval majetok školy. Podstúpil viacero výchovných opatrení, mal aj zníženú známku zo správania na stupeň 3, no nič z toho nespôsobilu zmenu správania žiaka.

V charakteristike žiaka X. F. zo Strednej odbornej školy W. je uvedené, že menovaný sa voči spolužiakom a učiteľom správal v súlade s vnútorným a školským poriadkom. Vyučovacie výsledky boli na nedostatočnej úrovni, preto došlo k ukončeniu štúdia ku dňu 30.6.2014 z dôvodu neprospechu z troch predmetov.

Z odpisu z registra trestov X. F. vyplýva, že tento bol uznaný za vinného trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 29.07.2016, sp. zn. 12T/104/2016, zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Z odpisu z registra trestov Y. F. vyplýva, že tento bol uznaný za vinného rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 04.03.2015, sp. zn. 12T/182/2014, zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní

vo výmere 2 (dvoch) rokov a 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 2 (dvoch) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Z odpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov X. F. vyplýva, že tento celkovo spáchal 12 priestupkov.

Z odpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Y. F. vyplýva, že tento celkovo spáchal 4 priestupky.

Z lustrácie v databáze súdov X. F. vyplýva, že voči tomu sa viedli celkovo 2 trestné konania a to na tunajšom súde pod sp. zn. 10T/106/2014 a sp. zn. 13T/119/2018.

Z lustrácie v databáze súdov Y. F. vyplýva, že voči tomu sa viedli celkovo 2 trestné konania a to na tunajšom súde pod sp. zn. 10T/106/2014 a sp. zn. 12T/182/2014.

Zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/182/2014 k obžalovanému ml. Y. F. súd zistil, že obžalovaný bol uznatý za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní vo výmere 2 (dvoch) rokov a 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 2 (dvoch) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12T/104/2016 k obžalovanému ml. X. F. súd zistil, že obžalovaný za vinného zo spáchania spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/119/2018 k obžalovanému ml. X. F. súd zistil, že prokurátor podal na obžalovaného obžalobu pre skutok, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako spolupáchateľstvo prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 Trestného zákona k § 156 ods. 1 Trestného zákona a spolupáchateľstvo prečinu výtržníctva podľa § 20 Trestného zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že na hlavných pojednávaniach boli vykonané všetky dôkazy, ktoré žiadal vykonať prokurátor a boli vykonané aj tie, ktoré nariadil opätovne vykonať krajský súd. Z tých dôkazov, ktoré boli vykonané, je presvedčený, že v konaní oboch obžalovaných ide o zločin, pre ktorý bola podaná obžaloba. Poukázal na výpoveď vo videokonferencii maloletého a tiež na výpoveď svedka W.. V prípravnom konaní bol vypočutý trikrát. Prvýkrát, ešte pred začatím trestného stíhania, ale bolo to bezprostredne po spáchaní skutku, pre ktorý bolo konanie vedené. Následne bol vypočutý neskôr, po začatí trestného stíhania a tiež aj po vznesení obvinenia. Vo všetkých troch výpovediach si v podstate rovnako spomínal, ako došlo ku skutku. Videl, ako bol maloletý „cigánčik“ vystrašený, pretože obaja obžalovaní od neho niečo pýtali. Nevidel však, že by obžalovaní nejako fyzicky napadli maloletého. Na pojednávaní pred súdom nejakým záhadným spôsobom svedok W. už sa nevedel rozpamätať, resp. tvrdil niečo iné. Lenže nevedel vysvetliť dôveryhodne zmenu svojej výpovede. Prokurátor sa nazdáva, že jeho výpoveď po vznesení obvinenia bola pravdivá. Ďalší svedkovia v tejto veci neboli, len nepriamo, otec maloletého vypovedal, že mu syn povedal, ako došlo ku skutku. Obaja obžalovaní vinu popreli. Nazdáva sa však, že z výpovedí maloletého a aj svedka W. bolo preukázané, že ich konanie napĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže spáchaného spolupáchateľstvom v zmysle § 20 a § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Takto žiada aj uznať vinu. Čo sa týka trestu: Ml. Y. F. už bol súdne trestaný, avšak odsúdenie 12T/182/2014 už bolo, resp. je v takom štádiu, že sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Preto v tomto konaní prichádza do úvahy uloženie riadneho trestu, nie súhrnného alebo iného. Preto navrhuje uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, pretože ide o mladistvého, tam sa trestná sadzba znižuje na polovicu. U ml. X. F. prichádza súhrnný trest, avšak nazdáva sa, že je možné upustiť od uloženia súhrnného trestu s poukazom na predchádzajúci rozsudok okresného súdu.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že podľa obhajoby, ani doplneným dokazovaním neboli odstránené rozpory vo výpovedi poškodeného maloletého Y. F., vo výpovedi jeho otca Y. F. st. i svedka W. Q.. Tu obhajoba konštatuje celý rad navzájom si odporujúcich tvrdení, ktoré nebolo možné odstrániť ani

opakovanými výsluchmi a ktoré svedčia v prospech obžalovaných. Obžaloba je založená z veľkej časti iba na výpovedi maloletého Y. F., pričom jeho výsluch, podľa obhajoby, bol vykonaný v rozpore s ustanovením § 135 ods. 1 Trestného poriadku. Mimo tejto skutočnosti obhajoba poukazuje na ďalšie rozpory a pochybnosti v jeho výpovedi. Poškodený raz situuje udalosť do predajne, raz na chodník, raz sa to stalo, podľa neho, po ceste do školy a raz zo školy. Hovorí aj o fyzickom násilí voči svojej osobe, o facke, kopanci po odovzdaní peňazí, avšak očitý svedok W. toto násilie zo strany obžalovaných nevidí. Rovnaké rozpory sú aj vo výpovedi F. st. a svedka Q. W., pričom tieto rozpory, hlavne svedok W. Q., nevie logicky zdôvodniť pri opakovaných výsluchoch na hlavných pojednávaniach. Na základe uvedeného, pri dôkaznej núdzi na strane obžaloby, keď nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, navrhuje obhajoba oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodiť.

Zákonná zástupkyňa, obžalovaný ml. Y. F. a obžalovaný ml. X. F. sa vzdali práva záverečnej reči.

Po doplnení dokazovania, po vrátení veci krajským súdom, súd v naznačenom smere, súc viazaný právnym názorom nadriadeného súdu, doplnil dokazovanie. Predovšetkým oproti návrhu na dôkaz v obžalobe - čítať zápisnicu o výsluchu mal. Y. F., premietol na hlavnom pojednávaní zvukovo - obrazový záznam z jeho výsluchu, vyhotovený vyšetrovateľom v prípravnom konaní. Zároveň boli zopakované výpovede obžalovaných, poškodeného a všetkých svedkov, pri dôslednom dodržaní práva obhajoby, t. j. tak, aby mali možnosť sa po každom vykonanom dôkaze k nemu vyjadriť, prípadne ho namietat' a po vykonaní všetkých dôkazov predniesť záverečné reči.

Z doplneného dokazovania súd opätovne považuje vinu obidvoch obžalovaných za jednoznačne preukázanú. Usvedčujúcim dôkazom je predovšetkým menovaný zvukovo - obrazový záznam z výpovede maloletého Y. F.. K námietke obhajcu, ktorú predniesol v záverečnej reči, že tento poškodený skutok popisoval viackrát, ale vždy nejakým iným spôsobom a zakaždým na inom mieste, súd uvádza, že tieto malé vnútorné rozpory v jeho výpovedi sú zodpovedajúce stupňu jeho veku a jeho duševnej a mentálnej spôsobilosti, nakoľko v konaní bolo deklarované, že poškodený je mentálne hendikepovaný ľahkou mentálnou retardáciou. Z uvedených dôvodov súd tieto drobné rozpory v jeho výpovedi nepovažuje za dosť relevantné na to, aby zoslabovali jeho výpoveď ako usvedčujúceho dôkazu.

Zároveň sa súd stotožňuje aj so záverečnou rečou prokurátora, k hodnoteniu výpovede svedka Q. W., ktorý bezprostredne po skutku, ako aj po vznesení obvinenia v prípravnom konaní obom obvineným, vypovedal rovnako a v zásade bez vnútorných rozporov, neskôr na hlavnom pojednávaní už túto výpoveď menil a isté rozpory tam boli.

K ďalším usvedčujúcim dôkazom je výpoveď zákonného zástupcu poškodeného Y. F. st., ktorý síce je svedkom „z počutia,“ nakoľko sa o skutku dozvedel od Q. W. a od svojho syna - poškodeného Y. F. ml., ale práve jeho výpoveď, v spojitosti s ostatnými uvedenými dôkazmi a to zvukovo - obrazovým záznamom výpovede maloletého poškodeného z prípravného konania a Q. W., predstavujú ucelený konzistentný celok, bez výrazných vzájomných rozporov, ktoré oboch obžalovaných zo spáchania obžalobného skutku usvedčujú.

Obranu obžalovaných, pozostávajúcu v popieraní viny a poukazujúcu na dobrovoľné konanie poškodeného Y. F. mladšieho, ktorý od nich údajne sám požadoval, aby mu kúpili keksik a sebe energetický nápoj a za tým účelom im dobrovoľne dal peniaze, považuje súd za účelovú a to vzhľadom na to, že na vek a mentálnu vyspelosť poškodeného oproti veku a mentálnej vyspelosti obžalovaných je vylúčené, aby obžalovaní plnili nejakú žiadosť alebo pokyn, ktorý by v tomto smere mali dostať od poškodeného. Okrem toho, vzhľadom na uvedené, je takmer vylúčené, že by v dobe skutku poškodený Y. F. mal vôbec vedomosť o tom, že existujú nejaké energetické nápoje.

Z uvedených dôvodov súd uznal vinu oboch obžalovaných z obžalobného skutku.

K otázke trestu súd citlivo vyhodnotil účel sankcií ukladaných mladistvým podľa § 97 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. V uvedenom zhodnotení sa u obžalovaného ml. X. F. pôvodne uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov s podmienčným odkladom na 2 roky, v konaní tunajšieho súdu 12T/104/2016, javí byť dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a podľa § 44 Trestného zákona. Preto súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k uvedenému trestu.

Rovnako tak u obžalovaného ml. Y. F., u ktorého z dôvodu osvedčenia sa v skúšobnej dobe uloženého podmieneného trestu v konaní tunajšieho súdu 12T/182/2014, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov n/T. zo 04.03.2015, už uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 3 Trestného zákona neprichádzalo do úvahy. Preto mu súd uložil trest úplne na najnižšej hranici trestnej sadzby, po znížení trestnej sadzby u mladistvého podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona a rovnako aj skúšobnú dobu podmieneného odkladu výkonu tohto trestu odňatia slobody súd uložil na úplne najnižšej hranici, ustanovenej § 119 ods. 1 Trestného zákona.

Z citovaných dôvodov má súd za to, že uložené tresty, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného ml. X. F., budú plniť svoju výchovnú, sankčnú i preventívnu funkciu vo vzťahu k ostatným.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.